

то, на кое-то правилный наслѣдникъ бѣше завареный отъ неѣ *Святославъ*, по-голѣмый сынъ *Константиновъ*. За това нейно незаконно постѣпаніе *Святославъ* имаше пѣлно право за да си отмѣсти; нѣ лукава-та му мащеха намысли съ хытрость да го погубы, и съ това да отвори пѣтъ на сына си за свободно царуваніе. Тя призова *Святослава* при себе си и каза му, какво ужъ го обичя и жѣлае да бѣждѣ и двама-та заедно съ *Михаила* на прѣстола; нѣ подѣ тыя притворны думы *Марія* крыяше лукаво-то си намѣреніе, за което не ся забави отъ да го неиспѣлни, като напои чернѣ-тѣ си душѣ съ неповиннѣ-тѣ крѣвь *Святославовѣ*; а спорядѣ това и Небесно-то правосѣдіе на скоро отмѣсти на убиѣцѣ-тѣ съ единѣ чюдѣнѣ начинѣ.

Вѣ това время у *Българіѣ* е былъ нѣкой си овчарскый сынъ на имя *Лаганъ*, който съ врѣмя оставилъ овчарство-то, та станѣлъ воинъ и съ отлично-то си юначество достигнѣлъ да бѣде единѣ отъ най-силны-ты *Българскы* войводы. Той былъ много мѣдрѣ, та съ хытрость сполучилъ да привлѣче на своѣ странѣ народа и да го подигне противъ царя, който вѣ това время на мнозина отъ *Българы-ты* бѣ излѣзълъ изъ очи, едно защото бѣ хромъ съ единѣ-тѣ си ногѣ, та неможяше да ходи, а друго защото негова-та немощъ бѣ отворила пѣтъ на *Татары-ты* да нападѣтъ на *Българско-то* царство. А когато *Лаганъ* нанесе два пѣти славнѣ побѣдѣ надѣ *Татары-ты*, та гы отбѣсна съвсѣмъ, тогази негово-то имя ся прослави още повече и народѣ-тѣ